

Budnik

maj

ISSN 1408-7405 **23/2000**

GLASILO SINDIKATA STROJEVODIJ SLOVENIJE

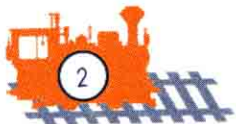
*Vabljeni
na vseslovensko srečanje našega članstva
Moškanjci 2000*

IZ TE ŠTEVILKE

POROČILA
KOMISIJE

SINDIKALNI
NAGRAJENCI

Iz urednikove beležke

V ZNAMENJU POLITIČNIH SPREMENB

Naš časopis ni medij, kjer bi vas informirali o političnih dogodkih, še manj, da bi se spuščali v kakršne koli komentarje. Budnik seveda ni temu namenjen. Naše poslanstvo nas zavezuje, da vas skozi sindikalno optiko obveščamo o vsem, kar zadeva naše članstvo, zaposlene in podjetje Slovenske železnice. Žal pa se v potrebi po obveščanju o stanju in perspektivah našega podjetja ter železnice nasploh velikokrat ne moremo izogniti analizi širše družbene in konec koncev tudi politične situacije, od katere je delo našega podjetja precej odvisno. V tem kontekstu smo močno odvisni od političnih razmer, ki naši državi vladajo, in od posluha njenih ključnih dejavnikov za usodo železnice.

Ost naše kritike največkrat leti na drža-

vo, ki jo kljub dejstvu, da smo država pravzaprav vsi, v praktičnem pomenu »uteleša« vlada in parlament. Od izvršilne in zakonodajne veje oblasti je še najbolj odvisno, kako bo naša železniška infrastruktura pripravljena zagotavljati konkurenčne transportne storitve. Zato tisti, ki povzemamo informacije iz najvišjih logov slovenske oblasti, v konkretnem primeru nismo mogli prezreti političnega programa novega predsednika slovenske vlade, predvsem kar zadeva tematiko železniškega transporta. Novi slovenski mandatar daje razvoju slovenske železniške transportne dejavnosti velik pomen predvsem v tem, da se zavzema za spoštovanje Nacionalnega programa razvoja železniške infrastrukture, v katero med drugim sodijo tudi grad-

nja drugega tira Koper-Divača, modernizacija obstoječe železniške infrastrukture ipd.

Ker za dosedanje slovensko prometno politiko ne moremo reči, da je železnici namenila zadostno pozornost (letošnji znesek za železniške investicije je razen za madžarsko progo minimalen), učinkuje vsaka omemba pomembnejše vloge železnice v prihodnji prometni politiki pri novih akterjih slovenske politike, blagodejno. Če bo uresničena v praksi, je seveda drugo vprašanje. Na to bo treba še počakati. Toda se spomnimo, da je bila v dosedanji retoriki slovenske politike železnica sila redko omenjena, potem nas lahko poudarjanje pomena naše prometne panoge v programu novega premieja navdaja z optimizmom.

KAKO JE Z MOŽNOSTJO DOKUPA ZA TISTE »BENEFICIRANCE«, KI DO KONCA LETA NE BODO DOSEGLI 25 LET POKOJNINSKE DOBE?

V 21. številki Budnika smo pojasnili kriterije za doseg starostne pokojnine po določilih novega zakona o pokojninsko invalidskem zavarovanju, podrobno pa smo ob tem predstavili še spremembe upokojevanja za tiste zavarovance, ki delajo na delovnih mestih, kjer se šteje zavarovalna doba s povečanjem. Omenili smo, da se tistim zavarovancem, ki na dan 31. december 2000 dosežejo 25 let pokojninske dobe ali več (delovna doba plus benifikacija), ne spremenijo upokojitveni pogoji. Za te zavarovance teče štetje zavarovalne dobe s povečanjem še po starem (strojevodja 12/16). V nasprotju s tem pa drugi zavarovanci enakega statusa, ki še nismo dosegli te dobe, preidemo v sistem obveznega dodatnega zavarovanja. Le ta vsem zavarovancem »poveča« zavarovalno dobo za četrtno časa vključenosti v to zavarovanje (na eno leto, tri mesece), omogoča pa tudi pridobitev poklicne pokojnine po posebnem pokojninskem načrtu.

V grobem je mogoče razliko med obema sistemoma, na primer za strojevodjo,

označiti v dveh bistvenih značilnostih. Po novem sistemu obveznega dodatnega zavarovanja bo na eno leto pokojninske dobe upoštevan mesec dni manj povečanja kot pri starih beneficirancih, kar v dvanajstih letih pomeni, da je treba za doseg minimalnih pogojev za pridobitev starostne pokojnine delati leto dni več, kot po starem sistemu. Druga pomembna značilnost, ki »krasi« stari način štetja zavarovalne dobe,

Dokup manjkajoče pokojninske dobe je možen. Dokupiti je mogoče čas študija ali čas služenja vojaškega roka.

pa je odprava negotovosti, ki jo prinaša nov sistem obveznega dodatnega zavarovanja. V slednjem primeru so pravice in obveznosti zavarovancev določene v pokojninskem načrtu, ki pa danes ostaja še neznanka.

Na te razlike so postali pozorni tisti posamezniki, ki jim do »famoznih« 25 let pokojninske dobe na dan 31. december 2000 manjka nekaj mesecev zavarovanja. Zanimajo jih možnosti dokupa manjkajočih

mesecev zavarovanja. Na ta vprašanja smo postali pozorni tudi v našem uredništvu, zato smo odgovore poiskali na osrednji enoti Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje (ZPIZ) v Ljubljani. Deležni smo bili naslednje razlage.

Dokup manjkajoče pokojninske dobe je možen. Dokupiti je mogoče čas študija ali čas služenja vojaškega roka. V našem primeru bo verjetno zanimivejši slednji način dokupa. Dokupiti je mogoče le manjkajoče število mesecev ali celotno dobo služenja vojaškega roka. Na ZPIZ je treba oddati vlogo za omenjeni dokup, predložiti dokumente in predati dokazilo o opravljeni vojaški obveznosti. Zavod vam na podlagi povprečne mesečne bruto plače preteklega leta, povečane za višino odstotka dviga pokojnin (5 odstotkov), izračuna mesečno osnovo za dokup. Od te osnove se odmeri prispevek za dokup v višini 24,35 odstotka. Ker smo v začetku leta vsi prejeli razčlenjeni povzetek lanskih plač, ne bo težko, da si zainteresirani prispevek za dokup sami izračunajo.

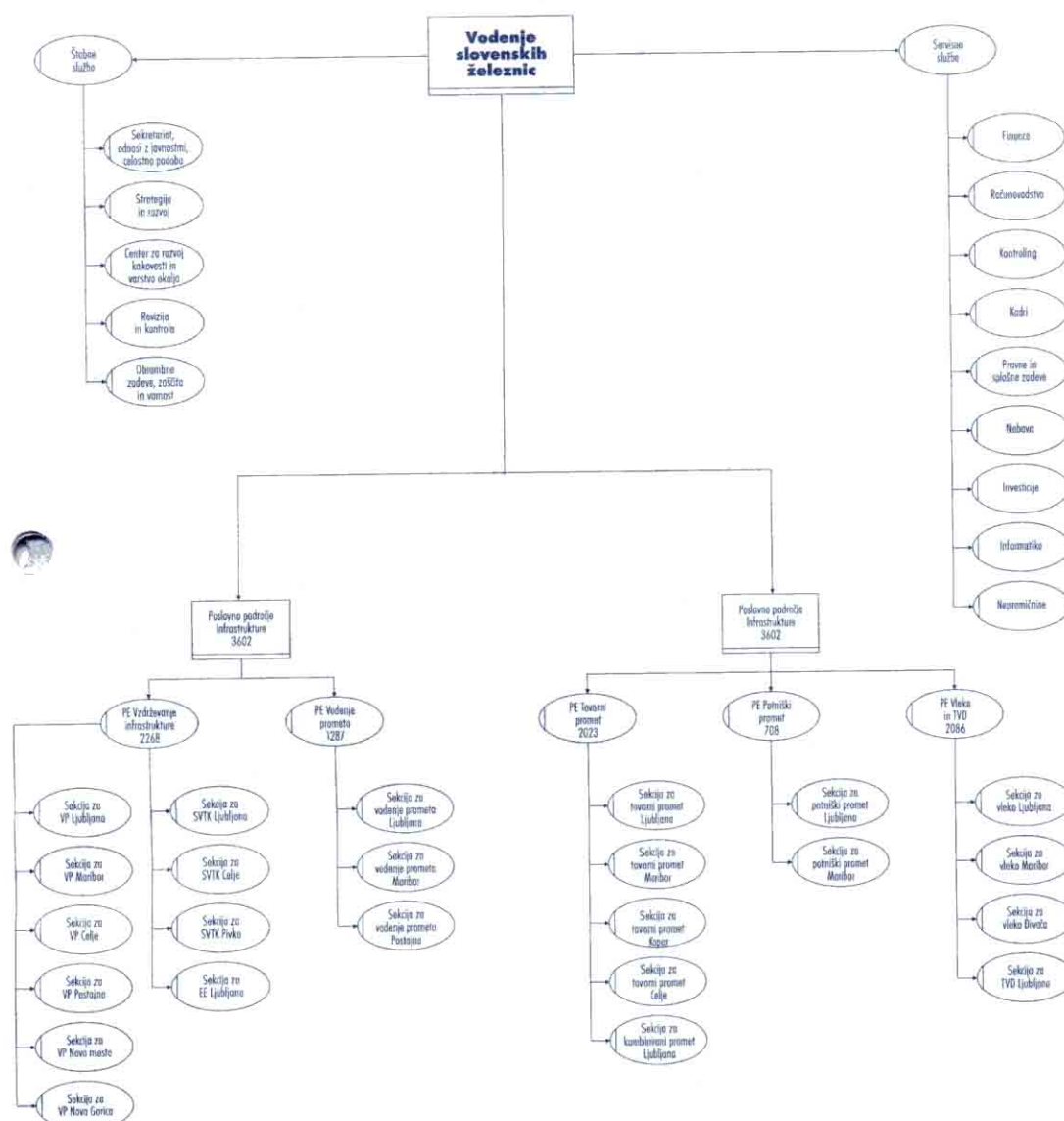

REORGANIZACIJA

Po dolgih večmesečnih usklajevanjih med upravo in predstavniki delavcev je v začetku maja prišlo do sprejetja nove organizacijske strukture Slovenskih železnic. Potrebo po reorganizaciji je narekoval nov Zakon o železnici (ločitev infrastrukture od prometa), predvsem pa jo narekuje prilagajanje našega podjetja zakonitostim trga. Izpeljani proces reorganizacije naj bi tako omogočil, da bo naše podjetje sposobno bolj ekonomično in racionalno, predvsem pa v skladu z zakonitostmi trga, ponujati svoje storitve. Ta proces pa naj bi na površje pripeljal tudi kadre ki bodo sposobni voditi posamezna področja v duhu novega časa. Prav slednje bo ključ naše poti navzgor, kajti še tako dobra organizacijska shema (kot je prikazana v nadaljevanju) ne bo delovala nič, če za njo ne bo stal sposoben in večš posameznik.

Če bo nova organizacijska razdelitev pripomogla, da bodo vodstvena mesta zasedli sposobni ljudje, potem jo bomo lahko čez nekaj let ocenili kot uspešno. V drugačnem primeru si izida ne upam napovedati.

Tisto, kar bi sicer ob pregledni organizacijski strukturi za nas kazalo posebej omeniti, je položaj vleke znotraj podjetja. Že v eni od prejšnjih številčk sem napovedal, da bo naš položaj znotraj podjetja odvisen zgolj od tega, koliko si bomo za njegov status sami prizadevali. Danes, po tej razdelitvi, lahko rečemo, da so prizadevanja našega vodstva v teh dogovarjanjih obrodila sadove, tako da je vleka kot poslovna enota statusno na enaki ravni kot enote tovarnega in potniškega prometa, kar je bil vseskozi naš cilj.

Delovne enote:

1. PE Vzdrževanje infrastrukture - obstoječa nadzorništva
2. PE Vodenje prometa - postaja
3. PE Tovarni promet
 - 3.1 STP Ljubljana (Lj. Moste, Lj. Zalog, Jesenice, Novomesto, Zidani Most)
 - 3.2 STP Maribor (Maribor Težno, Pragerska, Murska Sobota)
 - 3.3 STP Koper (Koper, Nova Gorica, Sežana, Postojna)
 - 3.4 STP Celje - brez delovnih enot
4. PE Potniški promet
 - 4.1 SPP Ljubljana (Ljubljana, Zidani Most, Novo mesto, Nova Gorica, Sežana)
 - 4.2 SPP Maribor (Maribor, Celje)
5. PE Vleka in TVD
 - 5.1 SV Ljubljana (Ljubljana, Jesenice, Zidani Most, Novo mesto)
 - 5.2 SV Maribor (Maribor, Celje, Rogatec, Murska Sobota)
 - 5.3 SV Divača (Divača, Nova Gorica)
 - 5.4 STVD Ljubljana (Ljubljana, Maribor, Divača, Celje)

Poročilo o delovanju komisij

POROČILO TEHNIČNE KOMISIJE (MAREC 1999 – MAREC 2000)

V času od seje zadnje skupščine SSSLO se je tehnična komisija sestala dvakrat, ob tem pa smo posamezni člani sodelovali še pri strokovnih ogledih tehničnih izboljšav na posameznih lokomotivah. Obravnavali smo tekoče probleme, ki se pojavljajo pri delu strojevodij. V preteklem obdobju je bilo tako podanih precej zahtev tehnične komisije, katerih pa delodajalec ni povsem uresničil (slabo tesnjenje kabin, slabo čiščenje kabin, ukrepi za zmanjšanje hrupa v sami kabini z dodatno izolacijo, itd.). Ker našete stvari slabo vplivajo na počutje in zdravje strojevodje na delovnem mestu, se bomo s temi zahtevami še obračali na delodajalca. Končno smo lani dosegli dogovor, da se začnejo na lokomotive 362 in 342 nameščati novi stoli, in kar je bistvenega pomena, začelo se je nameščanje klimatiziranih naprav na E-lokomotive 363 in D-lokomotive 643, ki opravlja stalni premik na postaji Koper. Pričela se je predelava usmerjanja ohlajenega zraka na E-lokomotive 362. Klimatizirane naprave in stoli (10 lokomotiv na leto) se nameščajo precej počasneje, kot je bilo dogovorjeno, z »opravičilom« delodajalca, da primanjkuje denarja.

Glede na rezultate opravljenih meritev hrupa na lokomotivah 664 v letu 1985 in meritev na lokomotivah 362, 342, 363 in 311-100/200 v letu 1997 ter meritev leta 1998 na lokomotivah 664, je kolega Zdenko Lorber pripravil primerjalno analizo opravljenih meritev. Iz te je razvidno, da se pojavljajo nezanemarljive razlike v izmerjenih decibelih hrupa, ki po normativih za naše delovno mesto lahko znašajo največ 80 dB/A h. Ta normativ je presežen na večini lokomotiv. Na podlagi teh ugotovitev smo sprožili zahtevek po ponovnih meritvah hrupa in mikroklima na različnih odsekih prog, s posebnim navodilom izvajalcem, da naj izmerijo tudi oktavne in impulzne vrednosti hrupa. Po prejemu poročila, ki je sledilo ponovno izvedenim meritvam, smo lahko ugotovili, da dovoljene

vrednosti hrupa predvsem presegajo normative v frekvenčnem območju 4000 Hz. Posebej imenovana skupina tehnične komisije (Doblekar, Lorber), je, opremljena z rezultati meritev, organizirala sestanek s predstavniki službe za varstvo pri delu (Zorenč, Rajačič) ter predstavnico našega podjetja, ki skrbi za zdravstveno varstvo zaposlenih (Šinkovec), da bi skupaj proučili te rezultate, ter predlagali variante ukrepov za odpravo teh škodljivih učinkov hrupa na slušno sposobnost zaposlenih. Skupina se je poenotila v ugotovitvi, da je treba od zdravstvene službe dobiti rezultate radiogramov testiranja sluha prizadetih delavcev. Žal pa zdravstveni službi v Ljubljani za zdaj še ni uspelo zbrati in pripraviti te dokumentacije. Kot pravijo, naj bi to naredili maja, tako bo lahko skupina nadaljevala svoje delo.

Ob težavah pri zaviranju z motorniki 713 so se letošnje zimo pojavile težave še z motorniki 813. Kljub starim zahtevam po ureditvi zanesljivega zaviranja na 713 in odločno izraženem nestrinjanju z navodili, ki so jih v službi za vleko in vozna sredstva izdali, ter dodatnimi zahtevami po takojš-

njem ukrepanju v zvezi z novo problematiko na 813, v službi za vleko in vozna sredstva nihče ni čutil potrebe, da bi se resno in z rezultati odzval na probleme. Zato bomo v sodelovanju z notranjo kontrolo do srede maja pripravili ugotovitve in potrebne ukrepe za izboljšanje zaviralnih karakteristik 713 ter odpravo težav pri netesnosti zavornih valjev pri 813. Služba za vleko in vozna sredstva je spet pokazala brezbrižnost do realnih težav, saj še kar naprej vztrajajo pri reševanju težav z brezvrednimi dopisi, ki nimajo nobene zavezujoče vsebine.

Pred kratkim je bil opravljen komisijski ogled v CD Maribor za namestitve naprav RDZ na lokomotive 664. Na podlagi komisijskega zapisnika je bilo sklenjeno, da jih je treba čim prej vgraditi, pri čemer je bila določena tudi mikrolokacija vgraditve posameznih elementov te naprave.

Na podlagi dosedanjih sklepov tehnične komisije je bil sestavljen spisek zahtev službi za vleko in vozna sredstva.

*Predsednik tehnične komisije
Drago Torej*

POROČILO KOMISIJE ZA PROMETNO PROBLEMATIKO

Kakor vsa leta doslej, tudi v minulem obdobju ni zmanjkalo težav na prometnem področju. Na začetku bi rad poudaril, da sestankov komisije ni bilo veliko, saj so se težave pojavile nepričakovano in so v večini primerov zahtevale takojšnje ukrepanje. Posveti so največkrat potekali preko telefona oziroma v manjših skupinah in sodim, da je naše delo kljub vsemu obrodilo nekaj pozitivnih sadov.

Že več let se pojavlja problematika zastarelih predpisov, ki niso prilagojeni tre-

nutnemu tehničnemu stanju na Slovenskih železnicah. Podlago za nove predpise bo dal novi zakon o varnosti železniškega prometa, ki pa se kar predolgo vleče skozi politične mline. Pri pripravi zakona kot posamezniki tudi aktivno sodelujemo, saj je v njem veliko členov, ki neposredno posegajo delovne razmere oziroma v samo delo strojnega osebja. Za nas je med drugim izredno pomembna opremljenost vlečnih vozil z vidika varnosti oziroma klimatizacije delovnega prostora, zdravniški pre-

gledi, periodični izpiti, disciplinska odgovornost, potni prehodi in še mnogo drugih stvari. Zakon je pripravljen za drugo branje in samo vprašanje časa je, kdaj bo sprejet. Iskreno upam tudi, da bo sprejet v kar se da dobri obliki.

Po sprejetju zakona bo časa eno leto, da se izdajo novi predpisi, v izdelavo katerih se bomo morali zelo aktivno vključiti.

Če se postavim v trenutno situacijo, se ukvarjamo z veliko samovoljo vodstvenih delavcev, ki si jemljejo pravico samovoljno spreminjati obstoječe predpise.

Sistemsko zmanjševanje ljudi na določenih delovnih mestih imajo za povod za spremembo predpisa, kar pa vodi Slovenske železnice v anarhijo, s čimer pa je vedno grobo ogrožena varnost prometa. Na vseh koncih poskušamo takšno ravnanje preprečiti, vendar nam povsod to vedno ne uspe v pravem času. V takšnih primerih se zgodi lahko kaj podobnega, kot je bilo v primeru požara v Kozini. Kljub pravočasnemu opozarjanju šefa službe za vleko in šefa za organizacijo prometa so se nepravilnosti rapidno povečevale in zato je prišlo do prevoza postaje Črnotiči. V tem primeru so odgovornost želeli zvaliti na

strojevodjo, kar je bilo po intervenciji sindikata strojevodij ustavljeno. Primer je bil za nas ugodno rešen, vendar se bojim, da obstoječi vodstveni kader mišljenja ni spremenil in da se bodo v prihodnje takšne ali pa še večje nepravilnosti samo stopnjevale.

V teh dneh smo od službe za organizacijo prometa prejeli odgovor na zadnji zapisnik naše seje. Tako kot vedno nam odgovarjajo, da predpisujejo vse stvari v skladu z veljavnimi predpisi oziroma da je njihov način dela izvajanja edini mogoč in pravilen.

Na takšen način dela zgublamo vse preveč energije za doseg naših ciljev.

Zavedam se, da »normalni dialog« s ključnimi ljudmi, ki nam v upravi krojijo prihodnost, ni možen. Rešitev bi bila v zamenjavi ključnih kadrov oziroma, da bi obstoječi kader za svoje nepravilnosti tudi odgovarjal in bil primerno sankcioniran. To pa je že drug problem, ki pa ni v pristojnosti naše komisije.

Na koncu bi se zahvalil vsem, ki so kakor koli pomagali reševati naše težave in hkrati upam, da bo naše delo še vnaprej prinašalo pozitivne rešitve našemu članstvu.

Predsednik komisije
Zlatko Ratej

**SINDIKAT STROJEVODIJ
SLOVENIJE**

**VSEM ČLANOM IN SODELAVCEM
ČESTITAMO
OB 2. JUNIJU - DNEVU ŽELEZNIČARJEV**

sekretar:
Silvo BERDAJS

podpredsednik:
Drago TOREJ

predsednik:
Slavko KMETIČ

ENAKE POKOJNINE TUDI TISTIM NAŠIM SODELAVCEM, KI SO DELALI NA OBMOČJU REPUBLIKE HRVAŠKE

Širši javnosti neopazno se je v začetku leta poplačal enoletni trud našega sindikata, da našim sodelavcem, ki so službovali v delovnih enotah nekdanjih Istrskih železnic, priskrbi enako pokojnino, kot jo dobijo kolegi v Sloveniji. Ker je bil problem razrešen za vse prizadete delavce na SŽ (ne samo za strojevodje), lahko rečemo, da je ta dosežek izjemen. Še največjo hvala ob tem izražajo tisti upokojeni sodelavci, katerim od sedaj pripada pokojnina v takšni višini, kot so si jo zaslužili. Da je prišlo do podpisa posebne pogodbe, ki navedeno omogoča, ima v sindikatu največ zaslug sekretar Silvo Berdajs.

Na problem so leta 1998 opozarjali kolegi, ki so »nič krivi« prejeli bistveno manjšo pokojnino kot njihovi sodelavci. Gre za sodelavce s pretežno pivškega in ilirskobistriškega območja, ki so bili del

časa zaposleni na Istrskih železnicah. Slednje so po ureditvi v nekdanji skupni državi pripadle Slovenskim železnicam (takratni ŽG oziroma ŽTP Ljubljana). Za ta čas so ti delavci prejeli pokojnino iz republike Hrvaške, ki je bila bistveno nižja kot pokojnina sodelavcev z enako delovno dobo v republiki Sloveniji. Avgusta leta 1998 je sindikat na to problematiko opozoril naše podjetje, in na Ministrstvo za delo, družino in socialne zadeve naslovil zahtevek po čimprejšnji izbiri ukrepov, ki bi odpravila omenjena nesorazmerja. »Krivec«, da je do omenjene problematike prišlo, je bil isto leto sprejeti slab meddržavni sporazum o socialnem zavarovanju med RS in RH, ki ni upošteval omenjenih primerov. Zato je omenjeni zahtevek predvsem vseboval pobudo, da pride do izjeme pri upoštevanju dveh določb tega sporazuma. Šele avgusta

lani je pravna služba našega podjetja pripravila oceno prispevkov, ki jih bo moralo naše podjetje plačati ZPIZ-u, da bodo ti in bodoči upokojeni dobili normalno pokojnino. Nadaljevanje pritiskov in opozarjanje na problematiko je pripeljalo do pomembnega sklepa, ki ga je vlada v vlogi skupščine SŽ sprejela 2. decembra lani. V tem sklepu je zavezala naše podjetje, da zagotovi sredstva za plačilo dodatkov k pokojninam delavcev z omenjeno problematiko. Omenjeni sklep je dal podlago sprejetju posebne pogodbe med SŽ in SPIZ, v kateri je bila delavcem priznana pravica do dodatka od januarja 1998. Ta dodatek pokriva pokojnino do višine, kot bi jo omenjeni upokojeni prejeli v RS. Prispevek za ta dodatek bremenijo naše podjetje, izplačuje pa ga ZPIZ.

Zdenko Lorber

Osrednja tema

NOVA POKOJNINSKA ZAKONODAJA II

Prostovoljno dodatno zavarovanje

V zadnji številki našega glasila smo podrobno pojasnili različne kriterije doseganja minimalnih pogojev za pridobitev starostne pokojnine in navedeno praktično ponazorili z izračunom, ki omogoča lažjo predstavbo sicer zapletenih zakonskih rešitev. Poleg tega pa smo v prejšnji številki veliko prostora namenili obveznemu dodatnemu zavarovanju, kateri zavezuje delodajalce, da v korist delavcev, ki delajo v težjih delovnih razmerah (bivši beneficiarji), vplačujejo določena sredstva v sklad obveznega dodatnega zavarovanja. Delavci ob dosegu pravice iz obveznega dodatnega zavarovanja pridobijo poklicno pokojnino.

Širši uvod k temu prispevku je napisan namenoma zato, da ne bi v nadaljevanju predstavljenega **prostovoljnega** dodatnega zavarovanja izenačevali s prej oziroma v prejšnji številki predstavljenim **obveznim** dodatnim zavarovanjem. Bistvena razlika med tema oblikama zavarovanja je v tem, da so zavezanci za plačilo obveznega dodatnega zavarovanja delodajalci, v primeru prostovoljnega dodatnega zavarovanja (PDZ) pa prispevke plačujejo zavarovanci. Glede na obstoječo prakso življenjskih, rentnih ali nezgodnih zavarovanj, ki niso davčno stimulirana, predstavlja pri PDZ dodatno ugodnost dejstvo, da bo plačevanje premij zavarovancev kot tudi delodajalcev (159. člen 37. poglavja KPDŽP), ki v korist delavcev plačujejo PDZ, davčno stimulirano, s pridobljeno posebno davčno olajšavo. Ta davčna olajšava ni le ena izmed olajšav, ki lahko v skupnem znesku največ treh odstotkov znižajo dohodnino, ampak se za ves znesek vplačanih premij PDZ zniža osnova za dohodnino. Delodajalcu pa se premije, ki jih je v posameznem letu vplačal v korist zavarovancev, priznajo kot davčna olajšava pri plačilu davka od dobička. Od premij PDZ se ne plačujejo prispevki za socialno varnost, po zakonu se tudi ne šteje, da gre za izplačilo plače, znesek sredstev pa se ne upošteva v pokojninsko osnovo zavarovanca.

V PDZ se bo lahko vključil le tisti zavarovanec,

ki bo vključen v obvezno pokojninsko zavarovanje, pri čemer mu taka oblika zavarovanja omogoča pridobiti dodatno starostno pokojnino v obliki mesečne pokojninske rente. Vse podrobnosti v zvezi s pravicami in dolžnostmi vključenih ter pogoji poslovanja bo vseboval pokojninski načrt, med te podrobnosti, ki jih zakon že nalaga sestavljalcu posameznega pokojninskega načrta, pa sodi med drugim tudi prepoved zastave police, in prepoved zastave pravic iz PDZ, kot tudi določbe, ki mora v pokojninskem načrtu PDZ upoštevati, da njene pravice niso prenosljive. S PDZ zavarovanec prevzema naložbeno tveganje z zjamčenim donosom na vplačano čisto premijo. Čista premija je vplačani znesek PDZ, zmanjšan za vstopne stroške, ki pripadajo izvajalcu pokojninskega načrta, zjamčeni donos pa mora biti zjamčen z letno stopnjo donosnosti (ne manj kot 40 odstotkov povprečne letne obrestne mere za državne vrednostne papirje) in za katerega jamči upravljalec pokojninskega sklada. V primeru obveznega dodatnega zavarovanja (prejšnja številka Budnika) jamstvo za minimalni zjamčen donos zagotavlja država. Premija, ki jo plačuje zavarovanec, lahko pa jo v korist delavca tudi delodajalec, je z zakonom že določena. V minimalnem znesku znaša premija najmanj tri tisoč in največ, 30 tisoč tolarjev mesečno. V primeru, da se sklenska pogodba med sindikati v podjetju in delodajalcem, da le ta financira pokojninski načrt PDZ je pogoj, da bo delodajalec lahko uveljavljal prej opisane davčne olajšave, **vključenost najmanj 66 odstotkov vseh zaposlenih v podjetju**. Pokojninski načrt PDZ bodo izvajalci pokojninskih skladov oblikovali kot vzajemni pokojninski sklad ali pokojninsko družbo, lahko pa ga bodo izvajale tudi zavarovalnice, ki imajo dovoljenje za opravljanje poslov življenjskega zavarovanja. Če je izvajalec pokojninskega načrta **vzajemni pokojninski sklad, bo le ta moral imeti najmanj tisoč članov**. Oblikovan in upravljan bo izključno v korist zavarovancev PDZ, ki bodo v sorazmernem deležu vplačanih premij tudi njegovi solastniki. Če pa bo izvajalec pokojninskega načrta pokojninska družba, bo le-ta morala imeti najmanj 15 tisoč

članov in bo lahko organizirana le kot delniška družba, ki bo opravljala izključno dejavnost PDZ. V nadzornem svetu omenjene družbe bi imeli predstavniki zavarovancev tretjino članov.

V obeh primerih bo zavarovanec PDZ pridobil pravico do dodatne starostne pokojnine, ko bo dopolnil 58 let, uveljavil pravico do pokojnine po predpisih iz obveznega zavarovanja, in bil vključen v PDZ najmanj 120 mesecev. Ne glede na te kriterije pa bo lahko pridobil zavarovanec dodatno starostno pokojnino tudi če ni vključen v PDZ, po pokojninskem načrtu, ki zagotavlja pravico do **predčasne** dodatne starostne pokojnine, če je dopolnil 53 let starosti in bil vključen v PDZ najmanj 180 mesecev.

Komentar

Trend obremenitev različnih zavarovalnih rizikov posameznih elementov varnosti zaposlenih se vse bolj nagiba k temu, da se razbremenijo oziroma znižajo obstoječe prispevne stopnje različnih vrst zavarovanj delavcev, vezanih na bruto plačo, tem bolj pa se zvišujejo premijski delež in obseg pravic, ki jih omogočajo najrazličnejše oblike prostovoljnega zavarovanja. Lep primer politike, ki vodi v tej smeri, je način plačevanja zdravstvenega zavarovanja, ki v postopnih korakih draži različne premijske pakete prostovoljnega zavarovanja, ob tem da obseg pravic iz obveznega zavarovanja vedno bolj seli na prostovoljno zavarovanje. Tako je le odločitvi posameznika in njegovi skrbi prepuščeno, na kakšno raven zdravstvenega varstva lahko računa. Čeprav nam ta politika še ni prinesla občutnejšega znižanja osnovnih prispevnih stopenj za zdravstveno varstvo, pa je dejstvo, da smo z vključenostjo v obvezno obliko zdravstvenega zavarovanja (brez PDZ) »obsojeniki« le na najosnovnejši obseg pravic iz zdravstvenega zavarovanja, ki nam v primeru izrabe zdravstvenih storitev več ne pokriva niti najosnovnejših storitev.

Podobno vzporednico je mogoče potegniti tudi na sistem pokojninskega zavarovanja. Res je, da v tem primeru ni mogoče pričakovati, da bi se v kratkem času pri-

spevna stopnja za pokojninsko zavarovanje ni znižala, ker še nekaj let (če sploh kdaj!) pokojninska blagajna ne bo zmogla sama izplačevati vseh pokojnin. Toda dejstvo je, da nam po tem zakonu pridobljena pokojnina iz pravic obveznega zavarovanja, ki temelji na medgeneracijski pogodbi in za katero jamči država, ne bo omogočala take kvalitete življenja kot do sedaj. Razširitev pokojninske osnove z 10 na 18 let ter znižanje odmerne odstotka z 85 na 72,5 odstotka, dajo prejšnji trditvi nedvomno prav. Dodatno pa še to trditev potrjuje pričakovanje, da se bodo z leti upokojitveni pogoji, s sprejemom popravkov tega zakona (že večkrat napovedano) še zaosttrili.

Pričakujemo lahko še dodaten pritisk na znižanje pričakovanih upokojitvenih prejemkov. Zaradi tega bo treba, predvsem danes mlajšim, začeti razmišljati, kako z dodatnim varčevanjem, ki bo temeljilo na prostovoljni odločitvi, privarčevati skozi leta službovanja del sredstev, ki nam bodo nekako omilila pričakovane negativne učinke relativno nizkih pokojnin. V primerjavi s primerom v prejšnjem odstavku bo tudi to torej prepuščeno posameznikovi skrbi za »varno« starost torej na kakšno upokojitveno rento (če sploh!) bo lahko računal.

V poplavi ponudb, ki so razširjene med slovenskimi zavarovalnicami, ki se ukvarjajo z življenjskim in rentnim varčevanjem, bo »ponudba«, ki jo skozi PDZ podaja ta zakon nedvomno ugodna. Zaradi tega lahko pričakujemo, da bodo naša delavska in radikalna predstavništva, ob razjasnitvi vseh nejasnosti, ki jih poraja ta zakon, vspodbudila razmišljanje, da se na podoben način, ki ga poznajo in je uveljavljen že v tujih železniških upravah (Nemčija, Madžarska), prostovoljno dodatno pokojninsko zavarovanje uvede tudi pri nas. Ko bo zadeva za širšo predstavitev dovolj dozorela, ji bo Budnik nedvomno namenil osrednjo pozornost.

Pravice na podlagi invalidnosti

Invalidnost po tem zakonu je podana, če se zaradi sprememb v zdravstvenem stanju, ki jih ni mogoče odpraviti z zdravljenjem, in so ugotovljene skladno z zakonom, zavarovancu zmanjša zmožnost za zagotovitev in ohranitev delovnega mesta ali za poklicno napredovanje.

Invalidnost se razvršča v naslednje kategorije:

- I. kategorija – če zavarovanec ni več zmožen opravljati organiziranega pridobitnega dela ali če je pri njem podana poklicna invalidnost, nima pa več preostale delovne zmožnosti;
- II. kategorija – če je zavarovančeva delovna zmožnost za njegov poklic zmanjšana za 50 odstotkov ali več;
- III. kategorija – če zavarovanec z ali brez predhodne poklicne rehabilitacije ni več zmožen za delo s polnim delovnim časom, lahko pa opravlja določeno delo vsaj s polovico delovnega časa oziroma, če je zavarovančeva delovna zmožnost za njegov poklic zmanjšana za manj kot 50 odstotkov ali če zavarovanec še lahko dela v svojem poklicu s polnim delovnim časom, vendar ni zmožen za delo na delovnem mestu, na katerega je razporejen.

Preostala delovna zmožnost se ugotavlja pri invalidnosti druge in tretje kategorije. Vzroki za nastanek invalidnosti so poškodba pri delu, poklicna bolezen, bolezen ali poškodba izven dela.

V poškodbo pri delu se šteje poleg poškodbe, ki nastane pri opravljanju dela tudi na primer poškodba, ki jo utрпи zavarovanec na redni poti od stanovanja do delovnega mesta in nazaj, na službeni poti ali na poti, da nastopi delo, ali na poti od stanovanja do zdravstvene organizacije in nazaj, v primeru uveljavljanja pravic iz svojega zdravstvenega zavarovanja.

Poklicne bolezni so bolezni: povzročene z daljšim neposrednim vplivom delovnega procesa in delovnih razmer na določenem delovnem mestu. Poklicne bolezni in dela, na katerih se pojavljajo te bolezni, in pogoje, ob katerih se štejejo za poklicne bolezni, določi minister, pristojen za delo v sodelovanju z ministrom, pristojnim za zdravstvo.

Invalidsko pokojnino iz tega naslova pridobi zavarovanec s prvo kategorijo invalidnosti, zavarovanec z drugo kategorijo invalidnosti, ki ni zmožen za drugo ustrezno delo in ki je star nad 50 let, ter zavarovanec, pri katerem je nastala invalidnost druge in tretje kategorije in kateri je dopolnil 63 let moški ali 61 let ženska. V primeru poškodbe pri delu ali poklicne bolezni se ta pridobi ne glede na

dopolnjeno pokojninsko dobo v višini kot jo ima zavarovanec iz obveznega zavarovanja za 40 let pokojninske dobe brez odbitkov (ne glede, koliko te dobe je imel ob nastanku invalidnosti). V primeru invalidske upokojitve zaradi bolezni ali poškodbe izven dela pa je za doseg te pravice potrebna dopolnjena pokojninska doba, ki pokriva najmanj tretjino obdobja od dopolnjenega 20. leta starosti do nastanka invalidnosti. V tem primeru se odmeri pokojnina le v odvisnosti od dopolnjene pokojninske dobe brez odbitka zaradi let starosti zavarovanca. Zavarovanec, pri katerem je nastala druga kategorija invalidnosti ter na dan nastanka invalidnosti še ni dopolnil 50 let in se glede na preostalo delovno zmožnost lahko usposobi za drugo delo, ki ga bo opravljal polni delovni čas, pridobi pravico do **poklicne rehabilitacije**. Poklicna rehabilitacija je proces, v katerem se zavarovanca strokovno, fizično in psihosocialno usposobi za drug poklic ali delo tako, da se lahko ustrezno razporedi ali zaposli in ponovno vključi v delovno okolje. Za te namene zavod poskrbi in prevzame stroške preureditve prostorov in delovnih sredstev, če gre seveda za potrebe poklicne rehabilitacije zavarovanca. Le-ta se opravi z izobraževanjem na ustreznih šolah, s praktičnim delom na ustreznem delovnem mestu. Stroške poklicne rehabilitacije pokriva zavod.

Zavarovancu, pri katerem je podana tretja kategorija invalidnosti in ni več zmožen za delo s polnim delovnim časom, se prizna pravica do dela s skrajšanim delovnim časom od polnega in pravica do delne invalidske pokojnine. Zanimiv je še primer, ki je tudi za naš poklic večkrat aktualen, in sicer gre za pravico do nadomestila za invalidnost, ki je poleg ostalim, ki lahko pridobijo to pravico, priznana tudi zavarovancu s tretjo stopnjo invalidnosti, ki se je zaposlil na drugem delovnem mestu, če je njegova delovna zmožnost zmanjšana za manj kot 50 odstotkov ali če še lahko dela v svojem poklicu s polnim delovnim časom, vendar pa ni zmožen za delo na delovnem mestu, na katerega je razporejen. V tem primeru mu pripada nadomestilo v višini 25 odstotkov invalidske pokojnine, ki bi mu pripadala ob nastanku invalidnosti.

Zdenko Lorber

PRIZNANJA

Na podlagi 1. člena Pravilnika o priznanjih v SSSLO je glavni odbor na svoji seji 22. maja sprejel sklep, da sindikalna priznanja prejmejo naslednji naši sodelavci, katerim bo priznanje formalno podeljeno na vseslovenskem srečanju našega članstva v Moškanjih. V nadaljevanju so podane utemeljitve predsednikov območnih odborov.

ZVONKO CAFUTA, DANIEL MERNIK

Za Zvonka Cafuto in Danijela Mernika je značilno, da sta predstavnika tistega dela našega članstva, ki ne zaseda določene funkcije ali članstva v katerem od organov delovanja sindikata. Toda kljub temu, njuno razumevanje vloge članstva v sindikatu ne pomeni samo spoštovanja statutarnih obveznosti rednega plačevanja članarine, udeleževanja stavk in spoštovanja aktov sindikata. Že od vsega začetka si namreč prizadevata, da bi s svojim aktivnim delovanjem pomagala zagotavljati dobro ime sindikata, ob tem pa tudi neposredno pomagala članom.

Za dosego tega cilja sta pripravljena priskočiti na pomoč v sleherni akciji, pa naj gre za naloge pri organizaciji volitev, športnih in družabnih prireditev ali pri izvedbi najrazličnejših delovnih akcij (kot je bila na primer ureditev ruskega kegljišča v Mariboru).

S svojim aktivnim delom sta dala vlogi člana sindikata novo dimenzijo, ki je vredna pozornosti v obliki priznanja našega sindikata.

*Drago TOREJ
predsednik OO Maribor*

BRANKO KOSI

Branko Kosi je v sindikatu aktiven od stavke leta 1988, v kateri je prizadevn sodeloval. Bil je član skupščine SSSLO, vseskozi pa je s svojim delom veliko pripomogel pri delovanju OO Celje. Sodeloval je v več komisijah v okviru OO in SSSLO, v OO Celje pa že ves čas vestno vodi blagajno, v zadnjih letih pa opravlja funkcijo namestnika predsednika OO Celje. Ves čas tudi aktivno sodeluje pri organizaciji in izvedbi vseh prireditev.

*Zlatko Ratej
predsednik OO Celje*

Zvonko Cafuta

Daniel Mernik (levo)

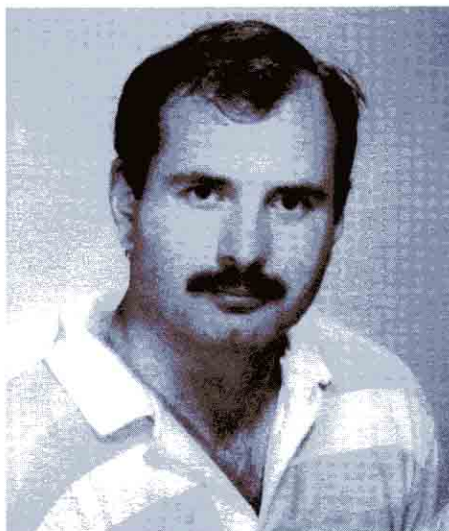

Branko Kosi (levo)

MARKO ŽELKO, ROMEO OPASIČ

Omenjena člana sta se v času stavke leta 1997 kljub grožnjam in pritiskom delodajalca držala stavkovnih pravil in sklepov stavkovnega odbora ter s tem pokazala delodajalcu, da sta le člen v verigi enotnosti sindikata. Ti pritiski so bili na območju Kopra še toliko večji, ker je tam stavka že trajala in jo je skušal delodajalec na vse načine streti.

David Mahnič
predsednik OO Divača

Marko Želko

Romeo Opasič

Iz drugih medijev

S STAVKAMI PROTI ZAKONU O STAVKAH

Začeli so odvetniki, najbolj pa se bo zapletlo, ko bodo pipe zaprli črpalkarji in se bodo ustavili avtobusi, letala in vlaki

Rim – Ko so v parlamentu to pomlad sprejeli zakon o stavkah v javnih storitvah, ki naj bi končno vsaj malo uredil vsakdanje življenje od javnih storitev odvisnih običajnih, ne premožnih državljanov, si Italijani niso imeli časa oddahniti in biti zadovoljni. Zakon sicer določa, da stavke ne morejo biti divje, nepregledne, ena za drugo ali ena čez drugo, delavci v javnih storitvah pa se z zakonom ne strinjajo in se mu upirajo kot najbolje vedo in znajo – s stavkami, divjimi in nenadzorovanimi, takimi, ki bodo ves mesec maj postavljale na glavo vsak še tako enostaven načrt odhoda v službo, potovanja ali urejanja sodnih zadev.

Začeli so odvetniki, ki v sodno izjemno dejavni Italiji pomenijo bistven del javnih storitev, brez katerih ni mogoče živeti. Vsak dan do konca meseca bodo v stavkanju kot nacionalnem športu številka ena merili moči veliki in majhni sindikati, zlasti majhni in nenadzorovani, ki pa že z ustavitvijo prometa na eni železniški postaji lahko ohromijo veliko območje države.

Sprejem zakona o pravici do stavke delavcev v javnih storitvah so pred tedni še posebej spodbudile stavke železničarjev, voznikov avtobusov, nadzornikov poletov in pilotov, ki so marca spravljali italijanske državljanke v obup in prisilili vlado k hitremu ukrepanju. **Pravice delavcev javnih storitev so omejili tako, da nobena branža ne more stavkati vsa hkrati, uporabnikom pa morajo biti zagotovljene vsaj najnujnejše storitve. Število vlakov, denimo se zaradi stavke lahko zmanjša, stavka pa ne more in sme ohromiti železniškega prometa.**

Delavci javnih služb so prepričani, da imajo enake pravice kot vsi drugi, omejevanje svobode in utirjanje v red in mir pod vladnim nadzorom pa se jim zdi v nasprotju z demokratičnimi normami. Ker so v Rimu dobili novo vlado, ki ni posebej močna in je tudi zelo ranljiva (opozicija je že ustavila vladne predloge o zdravstvu, čeprav se je Giuliano Amato komaj dobro vselil v palačo Chigi), se zlasti majhnim sindikatom zdi najbolj primerno udariti takoj, še preden nova vlada dobi pregled nad dogajanjem, hkrati tudi v času, ko je pritisk romarjev na italijanske ceste, železnice in letala največji, za 21. maj pa so razpisani še referendum o celi vrsti zadev, med drugim o volilnem sistemu in financiranju političnih strank.

Za odvetniki, šolniki in socialnimi delavci, ki so že zadnje dni prejšnjega tedna stavkali v nekaterih deželah, pa tovornjakarji, ki so ponekod zaprli ceste ob koncu tedna, bodo najprej – že ta torek – stavkali zaposleni na bencinskih črpalkah, ki bodo pipe z bencinom spet odprli šele v petek. Uslužbenci na letališčih po vsej državi bodo prekrizali roke v sredo, 10. maja, in za nekaj ur ohromili letalski promet tudi na milanskih letališčih Linate in Malpensa. V petek bodo ponekod stavkali šolniki, v soboto pa železničarji nekaterih manjših sindikatov in zaposleni na letališčih. V nedeljo bodo prišli na vrsto železničarji drugih, večjih sindikatov, v torek, 16. maja, pa bodo spet do petka zaprli bencinske črpalke. Črpalkarji bodo svojo sindikalno vajo ponovili tudi naslednji teden, od 23. do 27. maja. V petek, 26. maja, bodo še stavkali železničarji, in sicer tisti z območja Firenc, ki presekajo Italijo na dvoje.

Povzeto po Delu,
8.5.2000

Naš sodelavec

ACE ARSOV – STROJEVODJA, DIPLOMIRANI TEOLOG IN VODJA EVANGELIČANSKE CERKVE NA BLEDU

V rubriki »Naš sodelavec« intervjujamo člane našega sindikata, ki se ukvarjajo s kakšno zanimivo dejavnostjo. Za tokratno predstavitev našega sodelavca pa si bomo sposodili del članka novinarja Škrjanca, objavljenega v Gorenjskem glasu, v katerem je kot strojevodja omenjen Ace Arsov, diplomirani teolog in vodja Binkoštnice – evangeličanske cerkve na Bledu.

Seveda bomo tudi v prihodnje z veseljem povzemali članke iz naših medijev, v katerih bo predstavljen kateri od naših članov.

»Pravijo, da so pota Gospodova pogosto nepredvidljiva in taka so bila tudi v Arsovem primeru, kajti kot malemu madežonskemu dečku se mu še sanjalo ni, da bo nekoč pravoslavno vero zamenjal za protestantsko in se odločil služiti Bogu.

Izučil se je za strojnega ključavničarja in po odsluženi vojaščini odšel v Slovenijo, s trebihom za kruhom. Nenehno ga je vznemirjala misel o obstoju Boga, zato se je lotil temeljitega prebiranja Svetega pisma. Od-

Diplomirani teolog, pastor
Ace Arsov, ki vodi blejsko evangeličansko cerkev.

potoval je v Ameriko in v tamkajšnji Božji cerkvi končal študij teologije. Vrnil se je z diplomom teologa. Nič nenavadnega. **Bolj neobičajno je, da pastorsko delo opravlja nepoklicno, ljubi kruhek pa si služi kot strojevodja.** Pravi, da ima tako povsem mirno vest, kajti ne živi na račun drugih in za svojo petčlansko družino

skrbi sam. Protestantizem po njegovem mnenju človeku ne vsiljuje izoblikovanih pravil življenja, ampak pokaže smer in način, da si lahko sam pomaga. »Tako kot v krščanski veri, je tudi v naši temeljno Sveto pismo, ki ga redno prebiramo, kljub temu pa je kar nekaj razlik med omenjenima verama. Pri nas ni spovedi, kot jo pozna katoliška vera, saj izhajamo iz dejstva, da duhovnik človeku grehov ne more odpustiti, to lahko stori le Bog. Tudi otrok ne krščujemo, jih le posvetimo Bogu, krstimo pa tedaj, ko se sami odločijo, da bodo sprejeli to vero. Naš največji praznik je dan reformacije, ki mu sledijo binkošti, velika noč in božič,« je pojasnil pastor Ace Arsov.

Pomembno mesto v njihovem verovanju ima molitev, saj poleg rednih molitev molijo za vsakogar, ki izrazi to željo, in vztrajajo, dokler molitev ni uslišana. Evangelijska cerkev – Binkoštna cerkvena občina Bled je edina na Gorenjskem, pred odprtjem Cerkvenega urada na Bledu so se verniki oz. evangelijski kristjani zbirali na Selu pri Bledu ter obiskovali bogoslužja v Ljubljani, zdaj pa se blejskega bogoslužja udeležujejo domačini ter verniki iz Kranja, Kranjske Gore, Golnika in okolice Kamnika.

Zanimivosti

Petindvajseti april je bil srečen dan za našega sodelavca Bojana Kalandra. Strojvodja, ki jeseni odhaja v pokoj, je ta dan ujel kapitalnega soma. Kot je povedal, je bil v reki Savi v kraju Vrhovo. Okrog pol devete zvečer je na vabo treh deževnikov zagrabil kapitalec. S pomočjo dveh prijateljev ga je po pol ure utrivanja potegnil na kopno. Trofeja, ki si jo je Bojan zelo želel, je bil som, težak 16,3 kilograma in dolg 136 centimetrov. Bojanu iskreno čestitamo.

Peter Misja

Bojan Kalander s somom velikanom

Skrb za sočloveka potrjujejo v dobrotelnih akcijah, kjer so med drugim prispevali svoj delež za otroški oddelček jeseniške bolnišnice in za razvojni oddelček blejskega vrtca, sodelujejo pa tudi pri pripravi kulturnih prireditvev. »Ponosen sem, da sem na novo

rojeni Kristjan, kar pomeni, da sem se lahko odpovedal stvarim, ki obremenjujejo človeškega duha. Strankarsko se ne opredeljujemo in zagovarjamo popolno ločitev cerkve od države. V Sloveniji je okoli 25 tisoč protestantov in več kot 23 cerkva

združenih v Zvezi binkoštnih cerkve Slovenije. Kot cerkev reformacijske dediščine v Sloveniji smo odprti tudi za drugače misleče,« je dejal pastor Arsov.

Povzel Vitodrag Sitar

Predstavitev

KEGLJAŠKA EKIPA SINDIKATA STROJEVODIJ OO MARIBOR

V sklopu mariborske kurilnice se v neposredni bližini upravne zgradbe sekcije za vleko nahaja športno družabni kotiček. Na majhnem kosu zemljišča so dolgoletna prizadevanja generacij strojevodij in vodstvenih delavcev sekcije prispevala k temu, da je v tem kotičku danes mogoče najti urejeno dvostezno avtomatsko kegljišče, teniško igrišče in prijeten družaben prostor. Ta mesec pa smo k navedenemu kompleksu »dodali« še rusko kegljišče. Z manjšo družabno slovesnostjo smo ga »uradno« predali namenu 6. maja.

Ta dan pa smo udeleženi prisostvovali tudi finalni tekmi kegljaškega krožkovnega tekmovanja 14 ekip, ki redno merijo moči na tem kegljišču. Z gladko zmago v finalu so naslov najboljših ekip osvojili kegljaši naše sindikalne ekipe strojevodij iz Maribora. Zaradi uspehov kot zaradi dobrih kolegijskih odnosov, ki vladajo tej ekipi, je čas, da jih podrobno predstavimo.

Kegljaška ekipa v tej sestavi deluje šele nekaj let. V desetčlanski ekipi kegljajo Srečko Lešnik, Martin Brečko, Izet Lemezovič, Darko Babič, Robert Pinterič, Bojan Mušič, Daniel Mernik, Bogomir Pihlerič, Zvonko Cafuta in Igor Veselko. Delujejo v okviru športne sekcije OO Maribor, ki jo vodi Bogomir Pihlerič, sicer pa ima kegljaško ekipo na skrbi Daniel Mernik. Ko so po lanskem ligaškem krožkovnem tekmovanju osvojili drugo mesto, jim je to dalo nov polet, da se letos vključijo v medsindikalno ligo, ki deluje na mariborskem območju. V močni ligi 18 ekip (Telekom, Pošta, Policija, Intes, Livarna itd.) so v prvem letu na-

stopanja brez poraza, teden dni za prej omenjeno tekmo, osvojili še naslov najboljših sindikalnih ekip na tem območju. V dveh vzporednih ligah nastopanja so tako osvojili dva naslova.

Po besedah Daniela Mernika ekipa združuje dobro mero veselega razpoloženja in tekmovalne volje po doseganju uspehov. Z izkušnjami in nasveti jim kot dolgoletni igralec veliko pomaga Srečko Lešnik, medtem ko vidijo v najmlajšem članu, Robertu Pinteriču, veliki kegljaški potencial. Pozimi trenirajo individualno trikrat na teden, šestčlansko ekipo za vsako tekmo pa glede na trenutno formo in morebitne poškodbe določijo sproti. Tisto, kar sem na

tekmi sam opazil in kar krasi to ekipo, je medsebojni način spodbujanja, ko aktivno bodrijo sotekmovalca tudi tedaj, ko kakšen lučaj ne zadovolji, ko met ni najboljši. Ker pri nasprotni ekipi, v finalu omenjene tekme, ta duh ni bil tako živ, velja to športno kolegijskost naše ekipe posebej pozdraviti.

V dneh, ko to pišem, se ekipa odpravlja na meddržavno kegljaško tekmovanje evropskih železniških uprav, ki se odvija na Poljskem. Na tem tekmovanju bodo branili barve Slovenskih železnic, ob tem pa tudi barve našega sindikata, katerega znak upravičeno nosijo na svojih majicah oziroma trenirkah.

Zdenko Lorber

Zmagovalci z osvojenimi pokali

ATOMSKE TOPLICE II

V prejšnji številki smo predstavili zgodovino nastanka Atomskih toplic v Podčetrtku in omenili pomemben mejnik, ki ga v zgodovini razvoja toplic predstavlja 25. december 1971, ko je zdravilišče prevzelo takratno Železniško gospodarstvo. Od takrat doživljajo Atomske toplice hiter razvoj. V slabih treh desetletjih je prišlo do zgraditve številnih kopaliških, gostinskih, zdravstvenih, športno rekreacijskih ter prenočitvenih zmogljivostih. Danes obsega kompleks zdravilišča Atomske toplice naslednje objekte: Hotel Atomske toplice, Aparthotel, Atomska vas, Terme in kamp.

Hotel Atomske toplice je prvi od teh objektov, ki je bil zgrajen leta 1978. Obnovili in dogradili so ga v letu 94/95, tako da danes ponuja v 150 sobah 300 ležišč. V hotelu je restavracija s 330 sedeži, aperitiv bar s 60 sedeži, frizerski salon, bazen s termalno vodo, družabni prostor za kulturne in zabavne prireditve, otroški vrtec, knjižnica, trgovina s časopisi in spominki, telovadnica, TV studio in prostori za terapijo. Sobe v hotelu so z balkonom ali brez njega, v njih so tuš, WC, mini bar, TV-SAT z internim programom in telefon z direktno zunanjo linijo, v A kategoriji pa še sef, klimatske naprave in pay TV. Zdravilišče ima organizirano lastno zdravstveno služ-

Čudovito okolje naselja Atomska vas.

bo. Na preko 1.000 kvadratnih metrih zdravstvenih prostorov so ambulate, prostori za terapijo, fitnes, telovadnica, laboratorij, prostori za hidro-, mehano-, kinezo-, elektro- in lasersko terapijo, ekstenzijo in akupunkturo ter specialne terapije s po-

dročja alternativne medicine. Poleg temeljne dejavnosti razvija zdravilišče še zdravstveno preventivne preglede ter programe za menedžerje. Ponudbo zdravstvene dejavnosti zaokrožujejo še storitve Beauty centra, zdravnikov specialistov in zobozdravnikov. Permanentno je tudi sodelovanje z zdravstvenimi institucijami in znanstveno raziskovalno delo na področju pr-

znanih indikacij.

Atomska vas je privlačno naselje, ki se nahaja v neposredni bližini hotela Atomske toplice. Zgrajena je bila v letih 88/89 in obsega 25 hiš s 136 apartmaji in 541 ležišči v dvo-, tro-, štiri- in petposteljnih apartmajih. Apartmaji imajo dnevni in spalni prostor, kuhinjo in kopalnico z WC. V vseh je TV-SAT z internim programom, telefon z direktno zunanjo linijo in talno gretje, ki omogoča uporabo apartmajev v vseh letnih časih. Na trgu Atomske vasi so prodajalne z živili, športno konfekcijo, spominki in časopisi ter razglednicami, gostišče Lipa (restavracija in kavarna), Beauty center in recepcija za apartmajske goste.

V petek in soboto, 21. in 22. aprila, je potekalo delovno srečanje vodstva sveta delavcev in SŽ, vodstva sindikata na SŽ in uprave SŽ z vodstvom Atomskih toplic v Podčetrtku. Vodstvo Atomskih toplic je predstavilo dosedanje poslovne usmeritve zdravilišča in dinamiko njihovih uresničevanj, predstavili pa so tudi plan razvoja, ki toplice čaka v prihodnosti.

Vodstva so se dogovorila o oblikah in vsebinah nadaljnjega medsebojnega sodelovanja glede aktivnega oddiha zaposlenih na SŽ v letu 2000 v Atomskih toplicah. Ugodno je, da so pogovori prinesli širitev medicinskih storitev v okviru obstoječe cene oddiha. Pogovori so potekali še o:

- lastništvu Slovenskih železnic in zaposlenih na SŽ Atomskih toplic - pooblastilo malih delničarjev
- možnosti uvedbe kopalnih vlakov na relaciji Ljubljana - Podčetrtek - dogovor med službo trženja Atomskih toplic in službo trženja SŽ
- propagandno informativnem sodelovanju med Atomskimi toplicami in Slovenskimi železnicami

Vodja komisije za aktivni oddih
pri Svetu delavcev
Dobrovo Subič

Nadaljevanje prihodnjč
Zdenko Lorber

Budnik

SINDIKAT STROJEVODIJ SLOVENIJE
OBMOČNI ODBOR
MARIBOR

ORGANIZIRA

10. SREČANJE ČLANOV SINDIKATA STROJEVODIJ SLOVENIJE

Območni odbor Maribor organizira 10. junija ob 10. uri že 10. srečanje članov sindikata strojevodij Slovenije, ki bo letos na letališču Moškanjci.

Posamezne prijave z lastno udeležbo 500 tolarjev sprejemajo na sedežih posameznih območnih odborov. Ti bodo do 2. junija do 12. ure – zaradi zagotovitve zadostne količine hrane in pijače – sporočili število udeležencev na glavni odbor Ljubljana, Trg OF 5a.

Srečanje bo spremljal bogat program prireditev. Organizirana bodo športna srečanja v nogometu in odbojki na mivki. Prav tako bo mogoče poleteti z različnimi letali (turističnimi, akrobatskimi), skoki s padali v tandemu (plačilo na več obrokov). Na prireditvi bodo sodelovale različne letalske, padalske in modelarske sekcije, ki bodo prikazale svoj program.

Za popestritev prireditve in veselo razpoloženje bo poskrbel ansambel Dvanajsto nasprotje.

Na mesto prireditve bodo organizirani prevozi z vlaki. Vozni redi vlakov bodo objavljeni pozneje.

Prisrčno vabimo vse člane sindikata, da se srečanja udeležijo v čim večjem številu. Za hrano in pijačo bo obilno poskrbljeno!

Že sedaj se veselimo ponovnega snidenja!

Območni odbor Maribor
Predsednik
Drago Torej

Budnik

Časopis BUDNIK izdaja Sindikat strojevodij Slovenije.

Odgovorni urednik:
Slavko Kmetič

Glavni urednik:
Zdenko Lorber

Uredniški odbor:
Štefan Kujavec, Zdenko Lorber

Tajnica uredništva:
Nastja Polše

Grafično oblikovanje:
Studio M.

Tisk:
Slavko Kodrič, s.p.

Časopis izhaja mesečno v nakladi 1.200 izvodov

Naslov uredništva:
SSSLO Ljubljana, Trg OF 5/a,
1000 Ljubljana.
061/313-424; ŽAT (06129) 12-671, 12-591.

Ministrstvo za kulturo izdaja na osnovi 13. točke tarife št. 3
Tarife davka od prometa proizvodov in storitev in na osnovi
Zakona o prometnem davku (Ur. listi RS, št. 4/92, 9/92, 14/
92, 12/93, 71/93, 26/94, 35/94, 16/96, strojevodij
Slovenije, Trg OF 5/a, Ljubljana z dne 10. 06. 1998 naslednje

MINENJE

glasilo Sindikata strojevodij Slovenije šteje med proizvode, za
katere se plačuje 8 % davek od prometa proizvodov.

V prihodnji številki bomo veliko prostora namenili vseslovenskemu srečanju našega članstva, ki bo potekalo 10. junija v Moškanjcih. Predstavili pa bomo tudi Jožeta Cajzeka gornika, alpinista, popotnika ter organizatorja izletov v turistično zanimive kraje.

Malo za šalo, malo za res

MALO ZA ŠALO MALO ZA RES

»Sosed, zakaj si spal pri moji ženi, ko sem bil tri dni na službeni poti?«
»Firbec me je dajal, ali je kakšna razlika med tvojo in mojo ženo.«
»To bi lahko tudi mene vprašal ...«

Debeluška pride v ordinacijo in nadre zdravnika:

»Gospod zdravnik, nikar tudi vi ne bodite nesramni in ne recite, da sem predebela!«
»Prav, pa ne bom! Za svojo težo ste vsaj pol metra premajhni!«

Kaj si mislijo Slovenke, ko gredo z moškim v posteljo?

Ko je stara do dvajset let razmišlja: Upam, da ne bom zanosila.
Ko je stara med dvajset in trideset: Kdo ve, mogoče me bo pa vzel.
Ko je stara med trideset in štirideset: Me zanima, če bo držal moj tempo.
Ko je stara nad štirideset let in leži na hrbtu: Spet bo potrebno pre-pleskati strop.

Janezu je umrla žena. Na spomenik je dal vklesati:

»Tu počiva moja žena. Jaz pa doma počivam v miru.«

»Natakar! A je tole jabolčna ali češnjeva pita?«

»Po čem ima okus?«

»Kaj pa jaz vem!«

»Če ju sploh ne ločite – a ni potem popolnoma vseeno?«

»Natakar!« se zadere gost. »Fuj! Tale krožnik je moker!«

»Kje pa gospod,« odurne natakara. »To je vendar juha!«

»Natakar! Želodec me boli. Prepričan sem, da zaradi školjk!«

»Ste opazili kaj sumljivega, ko ste jih odpirali?«

»A odpret' jih je bilo treba?«

»Natakar! Tale zrezek je naravnost ogaben!«

»Naj vam prinesem drugega, recimo dunajskega?«

»Prosim, vendar sem svojega že načel.«

»Ne skrbite. Saj imamo tudi že načete dunajce!«

Dva možakarja postaneta lačna in odideta v restavracijo. Prvi naroči pleskavico, drugi pa polnjeno papriko. Prvi v svoji pleskavici najde dlako in pokliče natakara:

»Kaj pa dela dlaka v moji pleskavici?«

»Veste,« se izgovarja natakara, »naš kuhar ima samo eno roko in pleskavice dela na trebuhu!«

Ko natakara odide, se začne možakar smejati.

»Zakaj se pa smejiš?« zanima drugega.

»Če kuhar mojo pleskavico valja po svojem trebuhu, kako pa potem polni tvoje paprike!«

